

ערב שבת, ל' באב תשע"ו, 2 בספטמבר 2016

שלום לחברות ולחברים,

שקט, לומדים כאן!

בטכסי פתיחת שנת הלימודים בתיכון וביסודי ארחנו את יו"ר האופוזיציה, יצחק הרצוג ואת מזכיר התנועה הקיבוצית, ניר מאיר.

בז'י קיווה בשבילנו לרגיעה ממושכת, שתאפשר לנו לקיים חיי שיגרה נעימה

וניר הזכיר את המדד שקבענו ל"ניצחון מול החמאס" - צמיחה דמוגרפית.

מכיוון שבתינו הומים מתינוקות, ילדים ונערים, כנראה שניצחנו.

הי, ועברנו עוד קיץ שקט. גדול!

(לא, חברים, אין דבר כזה "לפתוח פה לשטן")

ארבע שפות לשני עמים

ביום שני ארחנו את תומס שאנון, תת שר החוץ האמריקאי לעניינים מדיניים, שהגיעה אלינו יחד עם דן שפיר, שגריר ארצות הברית בישראל. שאנון, ששנים רבות שירת את ארצו בברזיל ומדבר ספרדית ופורטוגזית, ביקש ממארחיו במשרד החוץ לנצל את משבצת הביקור בעוטף עזה, בשביל להכיר קבוץ ואם אפשר, שיהיה זה קבוץ שחבריו יוצאי דרום אמריקה. בחרנו באור הנר וזה הלך ככה: ערן, המזכיר ואני, דיברנו באנגלית. כשמושיטו זלצמן ונפתולי סיוון, מוביל הביקור (אור הנר) תארו - בספרדית - את סיפור העלייה מארגנטינה, תת השר הבין אותם ואני תרגמתי - לעברית - עבור השגריר, ששולט בשפת עמו. נתן גלקוביץ (ברור חיל), כאב שכול ממלחמת חמש עשרה השנים על גבול עזה, פרס - בפורטוגזית ובאנגלית - את מסעו הבינלאומי לפיוס ולתקווה. הוא הציע/תבע מהדיפלומט המנוסה להנהיג מדיניות חוץ אמריקאית רציונלית, שלא מתעלמת מהשכונה הבעייתית בה אנחנו חיים. הסיור הסתיים בביקור ספונטני ב"אורניט", בהובלת הגר אראיה, חברת הקבוץ, מנהלת המפעל - באנגלית נאה.

דיווח השגרירות בפייסבוק:

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=10154246840540622&id=53009940621

צור תמונות מהביקור:

<https://www.flickr.com/photos/usembassyta/sets/72157673133600486/>

נשים בצמרת

הדוברת שלנו, מיכל שבן קוצר (פארן/גבים/בית קמה) סיימה השבוע, מבחירתה ולצערנו, את שירותה בשער הנגב. בתקשורת סקרו את האירוע כך: "אחרי 12 שנה ו-3 מבצעים, דוברת המועצה האזורית שער הנגב, מיכל שבן-קוצר, מסיימת את תפקידה. את שבן-קוצר תחליף עדי מאירי (לא מגישת 'הכל דיבורים'), תושבת שדרות ובעלת ניסיון בעיתונות ובדוברות, שזכתה במכרז שהמועצה עשתה. לפני מספר שבועות, הודיעה שבן-קוצר לראש המועצה, אלון שוסטר, על כוונתה לסיים את התפקיד. כדוברת המועצה, פעלה לקידום שער הנגב ובשיתוף עם הרשויות השכנות ב"עוטף עזה", בפרויקטים קהילתיים וציבוריים - בעיקר בתחום החוסן, הביטחון, מיגון מוסדות הציבור ובתי התושבים."

הכנסו לדף הפייסבוק של מיכל וצפו בסרטון הפרדה הייחודי שהיא העניקה

לנו: <https://www.facebook.com/michal.s.kotzer?fref=ts>

תפקיד חדש הושק השבוע בשער הנגב: יפעת לוצקי זאבי (ממושב ברוש, שחיה וגם עבדה בקיבוצי שער הנגב שנים לא מעטות), מתחילה לעבוד במועצה, כמנהלת תחום משאבי האנוש. חיבוק של הוקרה ואהבה למיכל, איחולי הצלחה לעדי וליפעת.

כתבו עלינו באנגלית 2

קראו את כתבתן של יעל רז לחיאני ונורית בלקין באתר הפדרציה היהודית בסן דייגו על הנערים משער הנגב, שהדריכו במחנות הקיץ בעיר: <https://jewishinsandiego.org/jewish-community-news/israeli-teens-enjoy-summer-camp-in-san-diego>

"שמים במים"

המועדונית של "שמים במים" במרכז ההידרותרפי בשער הנגב הפכה למותג במחוזותינו. המועדונית - לילדים הסובלים מבעיות תקשורת, רובם מאובחנים על הרצף האוטיסטי - מתקיימת במרכז במתכונת שבועית ופעמיים בשנה (בחופשת פסח ובחופש הגדול) - בקייטנות מרוכזות. תכנית המועדונית כוללת טיפול הידרותרפי, ופעילויות טיפוליות וחברתיות נוספות. במועדונית מבליים כיום עשרה ילדים וילדות מיישובי שער הנגב והסביבה. הפעילות מתקיימת - כחלק מהאגף הטיפולי בראשות עירית צדק - בהובלת אורלי דורון (כפר עזה), הידרותרפיסטית ובעלת ניסיון רב שנים בתחום. לצידה של אורלי נמצאת קבוצת מתנדבים מופלאה: בני נוער מתיכון שער הנגב, שמתנדבים בפרויקט במהלך כל השנה וגם תושבים בוגרים מהאזור. כמו בכל קיץ, גם השנה, הילדים - עם המתנדבים ועם הצוות המסור - שוחים ונהנים, אופים ונמרחים בשוקולד, שומעים מוזיקה ורוקדים, נותנים אהבה ומקבלים מלוא חופניים. תודה למפעל "כפרית", שתומך בקייטנה, זו השנה השלישית.

"שיר סיום"

בשבת שעברה ציינו שנתיים לפטירתו של אמנון גולץ, איש רוחמה. התעכבנו על ספרו האוטוביוגרפי הנוקב, שפורסם לאחר מותו והבנו כמה מעט אנחנו מכירים את החברים שצועדים איתנו עשרות שנים. מאיר מינדל (נגבה), ששכל לא מכבר אשתו, הלחין כמה שירים של אמנון. אחד מהם, מסכם את הכל בכמה שורות:

המילים נשארו לחגים הגדולים	ומחר עוד נשוב לשדות הגדולים
הלחנים - לימים של שמחה.	ויחדיו נפרק הבמה
לנו די בגג רעפים,	שוב נישאר עם הלחם הטוב
בלחם הטוב, בעוד מנגינה.	עם גג רעפים ועוד מנגינה

לא תחנה של יום בשבוע
לא מנוחה בשולי הדרכים
סוף המסע - זה בית קבוע
בו בוכים, צוחקים, אך אליו חוזרים

המולה חגיגית אט אט נמוגה
יום החג כבר חלף ועבר
שנינו רצינו רק בית צנוע
שיפרח בבטחה על גבול המדבר

ועוד שיר...

אהרלה היקר (מזכיר נען/חברי מהמילואים/הרב הרפורמי שגדל כחרדי/האח של מפקד אוגדת עזה...) הציע לי שיר לכבוד פתיחת שנת הלימודים:

אוזים / אגי משעול
אֶפְשָׁטִיין, הַמּוֹרָה שְׁלִי לְמַתִּימָטִיקָה,
אֶהֱבָ לְהוֹצִיא אוֹתִי לְלוֹחַ.
אֶמַר שֶׁהָרֹאשׁ שְׁלִי מִתְאִים רַק לְכוֹבֵעַ.
אֶמַר שֶׁצֶפּוֹר עִם שְׁכָל כְּמוֹ שְׁלִי
הִיְתָה עֶפְהָ אַחוֹרָה.
שְׁלַח אוֹתִי לְרַעוֹת אֲוִזִים.

עֲכָשְׁיוֹ, בְּמִרְחָק שָׁנִים מִן הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה,
כְּשֶׁאֲנִי יוֹשֶׁבֶת תַּחַת הַדֶּקֶל
עִם שְׁלוֹשֶׁת הָאֻזִּים הַיָּפִים שְׁלִי,
אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שְׂאוּלִי הֶרְחִיק אֶז לִרְאוֹת,
הַמּוֹרָה שְׁלִי לְמַתִּימָטִיקָה,
וְהַצֶּדֶק הִיָּה עִמּוֹ,
כִּי אֵין מֶה שֶׁמִּשְׁמַח אוֹתִי יוֹתֵר
מֵאֲשֶׁר לִרְאוֹת אוֹתָם כָּעֵת
עֲטִים עַל הַלֶּחֶם הַמְּפוֹרָר,
מְכַשְׁכְּשִׁים בְּזַנְבָם הַשְּׂמַח,
קוֹפְאִים רִגְעַ דּוֹם
מִתַּחַת לְרִסְיֵסִי הַמִּים
שֶׁאֲנִי מְתִיזָה עֲלֵיהֶם
מִן הַצִּינּוֹר,
זוֹקְפִים אֶת רֹאשָׁם וְגוֹפֵם
נִמְתַּח אֶז כְּזוֹכֵר
אֲגָמִים רְחוּקִים.
מֵאֵז מֵת כֶּבֶר הַמּוֹרָה שְׁלִי לְמַתִּימָטִיקָה
וַיִּמְתּוּ גַם בְּעִיּוֹתָיו שֶׁאֵף פֶּעַם לֹא עָלָה בְּיָדִי
לְפָתוֹר.
אֲנִי אוֹהֶבֶת כּוֹבְעִים,
וְתַמִּיד בְּעָרֵב
כְּשֶׁהַצִּפְרִים חוֹזְרוֹת אֶל תּוֹךְ הָעֵץ,
אֲנִי מַחְפֹּשֶׁת אֶת זֹאת שֶׁעָפָה אַחֲרָהּ.

מורים, מדריכים, הורים:
חפשו את הציפורים שעפות אחורה.
ראשית, גם הן שייכות לקן;
שנית, הן עשויות להיות אלו שיתנו לנו את הדרך החדשה,
הדרך, שהעפות קדימה לעולם לא יבחינו בה.

שבת שלום, אלון